

LBRIS

We know
books

Monica Mereuță

Milo

prin lumina bucuriei
și valea tristeții

0 POVESTE DESPRE ÎNCREDEREA
PE CARE O PRIMIM DE LA CEI DE LÂNGĂ NOI

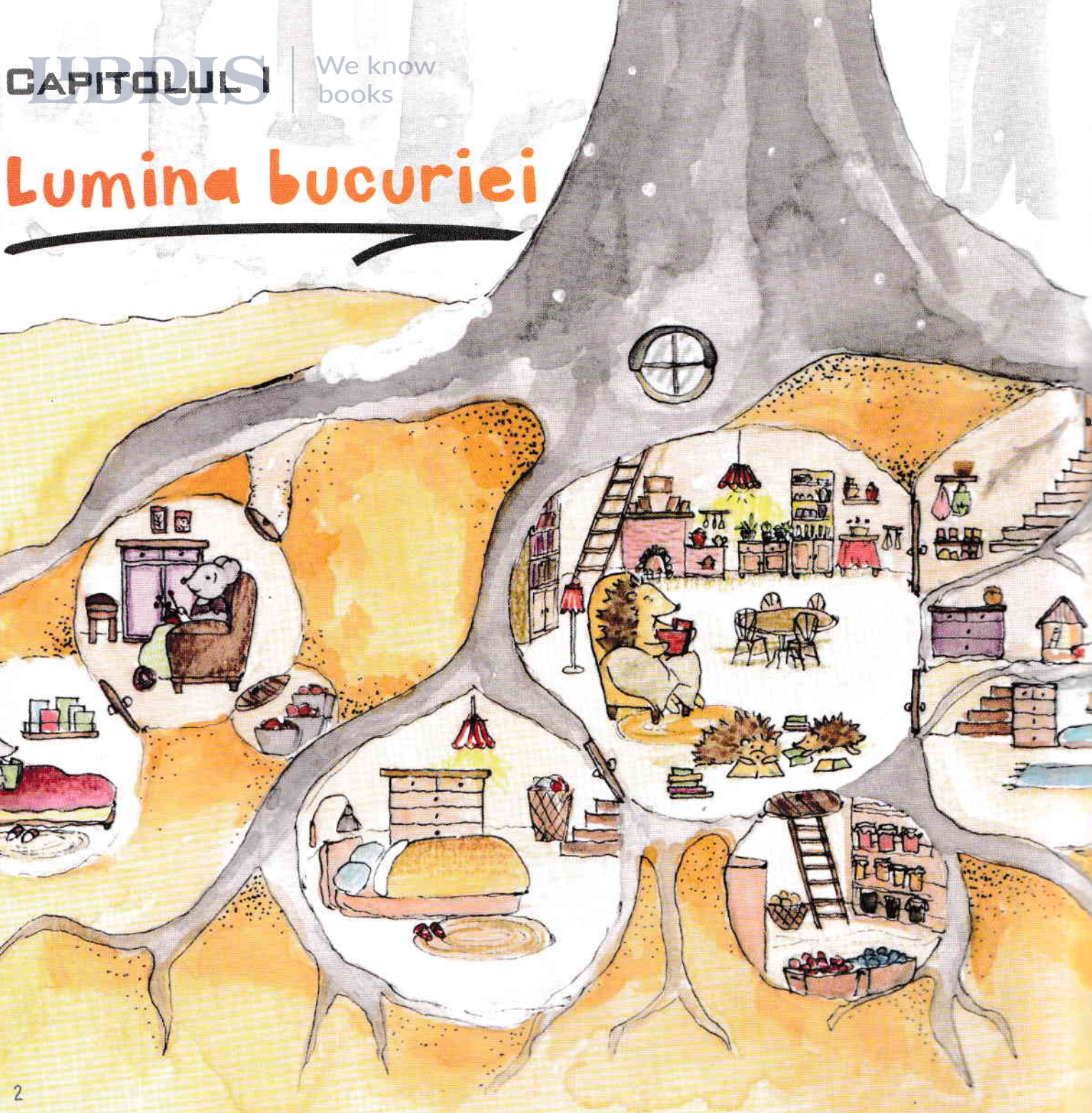
Ilustrații: Theodora Morărescu

CAPITOLUL I

We know books

Lumina bucuriei

Aricii își duceau viața în pădurea înfrumusețată de culorile fiecărui anotimp.

Iarna le era mai greu, pentru că viața în hibernare părea lungă precum firul din ghemul bunicii lor când croșeta ciorapi pentru piciorușe de arici mofturoși și jucăuși! Iar pentru un arici-copil, ca de altfel pentru toți puii din lumea asta, să stea închis și fără să se miște era tare, tare greu. De aceea iernile păreau lungi precum așteptarea când plăcinta cu mere din cuptor pare că nu se mai coace, deși toată casa miroase ca și cum ea e răs-răscoaptă!

Când primăvara și-a anunțat vag vizita, Milo a fost atât de fericit! Așa s-a întâmplat încă din întâia primăvară din viața lui! Simțea nevoia să țopăie, să miroasă iarba moale și grasă și, mai ales, voia să se bucure de lumina soarelui palid și timid, dar totuși călduros!

De câțiva ani, Milo traversa primăverile împreună cu sora lui, Mila. Și, din primăvara în care Mila a început să vorbească limba aricilor, nimeni nu se sătura să audă cum vorbește ea cu soarele de primăvară, strigându-i entuziasmată: „Ești cel mai încălzitor soare de când m-am născut eu!”

Mila se născuse de câteva primăveri, iar soarele părea să nu o dezamăgească în niciuna din ele, deși bunica-arici îi spunea amuzată:

— Oh, Mila, soarele e cam la fel ca în primăvara trecută. E doar un soare de început de primăvară!

Fetița-arici se uita la ea neînțelegând cum poate fi un soare la fel, când trupul ei era mângâiat de niște raze calde și parfumate. Mai calde și mai parfumate decât în orice altă primăvară!

EBRIS

We know
books

